

ἀρκετά ἀπὸ τὰ πειράματά μου;

Ἐπλησίασε πρὸς τὴν τράπεζαν ποῦ ἦτο εἰς τὸ μέσον. Τότε ὁμοῦς ὁ Χόλστεν παρετήρησε, ὅτι τὸ δεξιὸν τοῦ πόδι ἐκούτσαίεν.

—Τὶ ἐκάματε μὲ τὸ πόδι σας; τὸν ἠρώτησε ἀποτόμως.

—Ἐπεσα ἀπὸ μίαν σκάλαν καὶ ἔσπασα τὸν ἀστράγαλόν μου. Ἄλλὰ τί σᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό;

—Αὐτὸ θὰ τὸ μάθετε ἀμέσως κύριε δόκτωρ τοῦ ἀπήντησεν ὁ Χόλστεν. Κύριε ἐπιθεωρητά.

Ἄλλὰ τί σᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό;

—Συλλάβατε αὐτὸν τὸν κύριον ὡς ὑποπτον τῆς κλοπῆς τῶν πτωμάτων.

—Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου, ὁ Ἐπιθεωρητῆς ἔθεσε τὴν χεῖρα του εἰς τὸν ὄμιον τοῦ Γιουάν.

Ἄλλὰ τί σᾶς ἐνδιαφέρει αὐτό;

—Δὲν θὰ εἰσθε εἰς τὰ καλὰ σας! Τί σχέσιν ἔχει ἡ κλοπὴ τῶν πτωμάτων μὲ τὸ σπασμένον

πόδι μου;

—Αὐτὸ θὰ τὸ γνωρίζετε σεῖς καλλίτερα, ἀπὴντησε ὁ Γκόντινορ, πῶς ἐπληρώθητε, ὅταν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς σκάλας ἐκλέψατε τὰ πτώματα διὰ τῆς στέγης.

—Καὶ τί θὰ ἔκαμνα μὲ τόσα πτώματα.

—Τί θὰ ἐκάμνατε μὲ αὐτὰ! εἶπεν ὁ Χόλστεν καὶ ἔδειξε μὲ φρίκην τοὺς τοίχους καὶ τὴν τράπεζαν.

—Ἄλλὰ κύριέ μου τόσον καιρὸν δὲν μοῦ ἀφήνουν τὰ πειράματά μου, ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ νὰ ἐξετάσω τριάντα ἕνα πτώματα.

Ἐξ ἄλλου..... ἀφῆντος ἐσιώπησεν τρομαγμένος.

—Εἰ, τὸν ἐπίεσε ὁ Χόλστεν.

—Τίποτε, ἀπήντησε βραχέως ὁ ἱατρός. Σᾶς ἀκολουθῶ. Ἡ ἀθωότης μου θὰ ἀποδειχθῆ.

Καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὴν ἔξοδον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΙΟΜΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΙΛΙΠΟΥΤΕΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΩΝ J. SWIFT

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἄλλὰ τὸ αὐτοκράτωρ μίαν ἡμέραν ἐπροχώρησε ἐφιππος πρὸς τὸ μέρος μου. Εἰς τὴν θῆραν μου ὁ ἵππος του ἐκπλαγεὶς ἀφηνίασε.

Ἄλλὰ ὁ πρίγκηψ ποῦ εἶναι ἱππεύς ἐξαίρετος ἐκρατήθη γερὰ μέχρις ὅτου ἔσπευσεν ἡ ἀκολουθία του καὶ ἐσταμάτησε τὸν ἵππον. Ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀφοῦ ἀφίππευσεν ἤρξατο νὰ μὲ παρατηρῆ ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς μὲ μέγαν θανατισμὸν, ἀλλὰ μένον πάντοτε διὰ λόγους ἀσφαλείας μακρὰν τοῦ σημείου μέχρι τοῦ ὁποίου ἔφθανε ἡ ἀλυσίδα μου.

Ἡ αὐτοκράτειρα, οἱ πρίγκηπες καὶ αἱ πριγκηπέσσαι συνοδευόμεναι ἀπὸ κυρίας, ἐπὶ τῆς τιμῆς ἐκάθησαν εἰς ἀπόστασιν.

Ἄλλὰ τὸ αὐτοκράτωρ εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ

ὅλους τῆς ἀλλῆς του πράγμα ποῦ κάμνει νὰ τὸν φοβοῦνται, ὅσοι τὸν παρατηροῦν.

Τὰ χαριτηριστικὰ τοῦ προσώπου του εἶναι μεγάλα καὶ ἀρρενωπά. Ἐχει χρῶμα ἐρυθρὸν, μέλη ἀνάλογα, χάριν καὶ μεγαλειότητα εἰς ὅλας τὰς κινήσεις. Δὲν ἦτο πλέον εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητός του. Ἦτο 28 ἐτῶν, ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶχε βασιλεύσει ἔσθλα.

Διὰ νὰ τὸν παρατηρῶ μὲ μεγαλυτέραν ἀνεσιν εἶχα κατακληθεῖ πλαγίως εἰς τρόπον ὥστε τὸ πρόσωπόν μου νὰ εἶναι παράλληλον πρὸς τὸ ἰδικόν του.

Τὸν εἶδα δὲ τόσας πολλὰς φορὰς, ὥστε δὲν δύναμαι πλέον νὰ ἀπατηθῶ διὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἐμφανισέως του. Τὸ ἐνδύμα του ἦτο μονοκόματον καὶ ἀπλόν, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ Ἀσιατικῆς, καὶ κατὰ τὸ ἕτερον Εὐρω-

παϊκής κατασκευής. Ἐίχε πάντοτε τὸ ξίφος του γυμνὸν εἰς τὴν χεῖρα διὰ νὰ υπεραισιώσῃ τὸν ἑαυτὸν του ἐν ἧ περιπτώσει ἢ θελον θραύσει τὰ δεσμὰ μου.

Τὸ ξίφος του ἦτο μήκους τριῶν δακτύλων περιῖπου. Ἡ φωνὴ του ἦτο ἀδύνατος, ἀλλὰ καθαρὰ καὶ διακεκριμμένη καὶ ἠδυνάμην νὰ τὸν ἀκούω εὐκρινῶς ἀκόμη καὶ ὅταν ἐστεκόμην ὄρθιος.

Αἱ κυρίαὶ καὶ οἱ αὐλικοὶ ἦσαν ὅλοι ἐνδεδυμένοι ὑπέροχα.

Ὁ τόπος τὸν ὁποῖον κατελάμβανε ὁλόκληρος ἡ αὐλὴ μου ἐφαίνετο σὰν μιὰ ὥραια φουστὰ ξαπλωμένη εἰς τὸ ἔδαφος καὶ στολισμένη μὲ διαφόρους μορφὰς ἀπὸ ἀσήμι καὶ χρυσάφι.

Ἡ Αὐτοῦ Ἀυτοκρατορικὴ Μεγαλειότης μου ἔκαμε πολλὰς φορὰς τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἀπευθῆναι τὸν λόγον καὶ ἐγὼ τοῦ ἀπήντων πάντοτε. Μόνον ποῦ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν.

Μετὰ παρέλευσιν δύο ὥρῶν ἡ αὐλὴ ἀπεσύρθη, μοῦ ἀφήκαν ὅμως μίαν ἰσχυρὰν φρουρὰν διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς σκαιοτήτος καὶ ἴσως τῆς μοχθηρίας τῶν κατοίκων, ποῦ ἦσαν ἀνυπόμονοι νὰ μὲ πλησιάσουν καὶ νὰ μὲ ἴδουν ἀπὸ κοντὰ.

Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶχον τὴν ἀναισχυντίαν καὶ τὸ θράσος νὰ μοῦ ῥίψουν μερικά βέλη, ἐκ τῶν ὁποίων ἓνα μὲ ἐπέτυχεν εἰς τὸ ἄριστερόν μου μάτι. Ἀλλὰ ὁ Συνταγματάρχης διέταξε καὶ συνέλαβαν ἕξ ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς ἐναντίον μου καὶ δὲν ἔκρινε ἄλλην ποινὴν καλλιτέραν ἀπὸ τὸ νὰ μοῦ παραδώσει δεμένους εἰς τὰς χεῖρας μου. Τοὺς ἐπῆρα λοιπὸν μὲ τὸ δεξιό μου χεῖρι καὶ ἔθεσα πέντε ἀπὸ αὐτοὺς εἰς τὴν τσέπην τοῦ γελέκου μου, τὸν δὲ ἔκτον προσεποιήθη, ὅτι θὰ τὸν ἔτρωγα ζωντανόν.

Ὁ πτωχὸς ἀνθρωπάκος μόλις τὸ ἀντελήφθη ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ γοερὰς κραυγὰς, ὁ δὲ συνταγματάρχης μὲ τοὺς ἀξιωματικούς του τὰ ἔχασαν, ἰδίως μόλις μὲ εἶδαν νὰ ἐξάγω τὸ μαχαίράκι μου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν διήρκεσε παρὰ ὀλίγα μόνον λεπτά, διότι ἀμέσως κατόπιν μὲ τὸ μαχαίράκι μου ἐκοψα τὰ κορδόνια μὲ τὰ ὁποῖα ἦτο δεμένος ὁ μισθὸς αὐτὸς κάτοικος τῆς περιέργου αὐτῆς

χώρας καὶ τὸν ἀφήκα κατὰ γῆς. Αὐτὸς ἐτρέπη ἀμέσως εἰς φυγὴν. Μετεχειρίσθη καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐξάγων αὐτοὺς ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τὴν τσέπην μου.

Παρετήρησα μὲ μεγάλην μου χαρὰν, ὅτι ὁ λαὸς καὶ οἱ στρατιῶται συνενικήθησαν ἀπὸ τὴν διαγωγὴν μου αὐτὴν, ἥτις ἐγένετο γνωστὴ καὶ εἰς τὴν αὐλὴν κατὰ τρόπον λίαν εὐνοϊκὸν δι' ἐμὲ καὶ ἡ ὁποία μου ἔκαμε τιμὴν.

Ἡ εἰδήσις, τῆς ἀφίξεως ἐνὸς ἀνθρώπου ὑπερφυσικῶς μεγάλου διαδοθεῖσα εἰς ὅλην τὴν χώραν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συγκέντρωσιν ἀπείρου πλήθους περιέργων, ὥστε τὰ χωριά νὰ ἐρημωθοῦν σχεδὸν τελείως πρᾶγμα ποῦ θὰ εἶχε ὡς συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τῆς καλλιέργειας, ἂν ἡ Αὐτοῦ Ἀυτοκρατορικὴ Μεγαλειότης δὲν εἶχε προῖδει καὶ ἐνθυμίσει τὴν περιστάσιν διὰ διαφόρων Διαταγῶν καὶ Διαταγμάτων.

Διέταξε λοιπὸν, ὅπως ὅλοι ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι μὲ εἶχον ἤδη ἴδει ἐπιστρέψουν ἀμέσως εἰς τὰς κατοικίας των καὶ μὴ πλησιάσουν πλέον ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τὸ μέρος ὅπου παρέμενα.

Διὰ τῆς Διαταγῆς αὐτῆς οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργῶν τοῦ κράτους..... ἐκέρδισαν ἀρκετὰ σημαντικὰ ποσά.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀυτοκράτωρ συνῆλθε εἰς πολυαριθμὸν συσκέψεις διὰ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις περὶ ἐμοῦ. Ἐμαθα κατόπιν, ὅτι ἡ αὐλὴ ἦτο ἐν μεγάλῃ ἀμυχανίᾳ.

Ἐφοβοῦντο μήπως κατορθώσω νὰ θραύσω τὰς ἀλύσεις καὶ ἐλευθερωθῶ. Ἐλεγον, ὅτι ἡ τροφὴ μου ἦτο εἰς θεῖσιν νὰ προκαλέσῃ ἔλλειψιν τροφίμων.

Ἄλλοτε πάλιν ἐξέφραζον τὴν γνώμην νὰ μὲ ἀφήσουν νὰ ἀποθάνω τῆς πείνης ἢ νὰ μὲ προσβάλλουν μὲ δηλητηριασμένα βέλη. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐσκέπτοντο, ὅτι ἡ μόλυνσις ἐνὸς σώματος ὡς τὸ ἰδικὸν μου θὰ ἠδύνατο νὰ γεννήσῃ καὶ διαδώσῃ τὴν πανώλην εἰς ὁλόκληρον τὴν πρωτεύουσαν καὶ ὅλον τὸ Βασίλειον.

Καθ' ἣν ὥραν συνεσκέπτοντο πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ μετέβησαν εἰς τὴν θύραν τῆς μεγάλης αἰθούσης, ὅπου συνεδρῆαζε τὸ αὐτοκρατορικὸν συμβούλιον, δύο δὲ ἐξ αὐτῶν ἀφοῦ εἰσῆλθον ἔκαμαν γνωστὴν

τὴν διαγωγὴν μου πρὸς τοὺς ἐξ ἐγκληματί-
ας περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησα. Τοῦτο ἔκαμε
τόσον εὐμενῆ ἐντύπωσιν καὶ εἰς τὸν Αὐτο-
κράτορα καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸ Συμβούλιον,
ὥστε ἀπεστάλη ἀμέσως μία Αὐτοκρατορικὴ
ἀντιπροσωπεῖα διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ ὅλα τὰ
χωρῖα ὅπως ἀποστέλλουν ἐκάστην πρῶϊαν

ἐξ βώδια, 40 ἀρνιά καὶ ἄλλα διὰ τὴν τρο-
φὴν μου μὲ μίαν ἀνάλογον ποσότητα ἄρτου
καὶ οἴνου καὶ ἄλλων ποτῶν. Διὰ τὴν πλη-
ρωμὴν τῶν τροφῶν τούτων ἡ Αὐτοῦ Μεγα-
λειώτης ἔδωκε ἐντολὴν εἰς τὸ θησαυροφύ-
λακὰ του.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΡ. J. SAUMEMIER

Κυρία μου, λέγω, εἰς μίαν νεαρὰν μητέρα
οχεδὸν τρελλὴν ἀπὸ τοὺς φόβους της, ἵσυχά
σατε. Ἴδον παρῆλλον δύο ἔτη ποῦ ὁ μι-
κρὸς ἔχει ἐμβολιασθῆ κατὰ τῆς φθίσεως τῆ
βοηθεία τῆς μεθόδου τοῦ Καλμέτ. Ἐνρί-
σκεται πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν του, οεῖς
ὁμως ταρῆτεοθε ἀπὸ τὰς φήμας ποῦ κυ-
κλοφοροῦν καὶ αἰτινες θέτουν ἐν ἀμφιβόλῳ
τὴν ἀξίαν καὶ τὸ ἀβλαβές αὐτοῦ τοῦ ἐμβο-
λιασμοῦ.

Αἱ φῆμαι αὗται οὐδεμίαν βῆσιν ἔχουν
καὶ ἂν ἔχετε ὀλίγας στιγμὰς διαθεσίμους
διὰ νὰ μὲ ἀκούσῃτε θὰ σᾶς ἀναπτύξω τί εἶ-
ναι ἡ ἀντιφθοσικὴ αὐτῆ προφύλαξις, ποῖα
ἐλαττώματα ἔχει, ὅπως ἐξ ἄλλου ὅλοι οἱ
ἐμβολιασμοὶ, ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα δὲν πρέ-
πει ποσῶς νὰ λαμβάνωνται ἢ π' ἔχει ἀπέ-
ναντι τῶν ἀνεκτιμήτων ὠφελημάτων, τὰ ὁ-
ποῖα αὐτὴ ἐξασφαλίζει καὶ τὰ ὁποῖα ὀλό-
κληρος ὁ κόσμος σήμερον ἀγαπᾷ.

Τὴν 21ν Ἰουνίου 1924 οἱ κ. κ. Α. Καλ
μέτ, Γ. Γκερὴν καὶ Ρ. Βάιλ-αλέ ἔκαμαν
εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρι-
σίων τὴν πρῶτην τῶν ἀνακοίνωσιν περὶ
προφυλακτικῶν μέτρων κατὰ τῆς προσβο-
λῆς ὑπὸ φθίσεως. Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἔ-
καμε εἰς ὅλον τὸν ἰατρικὸν κόσμον μεγά-
λην καὶ δικαίαν ἐντύπωσιν, διότι εὐθὺς ἀ-
μέσως ὁ καθεὶς, διεῖθε ὅτι εἶχε πλέον εἰς

χεῖρας του διὰ νὰ ἀγωνισθῆ κατὰ τῆς ἐπα-
ράτου νόσου, ὅπλον ἰσχυρὸν καὶ ἀποτελε-
σματικόν.

Ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ εἶχον ἐπιχειρήσει
τὸν ἀντιφθοσικὸν ἐμβολιασμὸν τῆ βοηθεία
τῶν Βακίλλων τοῦ Κώχ. Πλὴν ὁμως οὐ
δεμία ἀπόδειξις οὕτε πειραματικὴ οὕτε κλι-
νικὴ ὑπῆρχε περὶ τῆς προφυλακτικῆς καὶ
προστατευτικῆς ἀξίας τῶν βακίλλων τούτων
πράγμα τὸ ὁποῖον ὠδήγησε τὸν κ. Καλμέτ
καὶ τοὺς συνεργάτας του εἰς τὴν δοκιμὴν
μῆς νέας μεθόδου.

Ἐκαλιέργησαν ἕνα μισματικὸν βάκιλ-
λον εἰς περιβάλλον καλιακὸν καὶ συνεκ-
κροτημένον ἀπὸ πατάτας βρασμένας μέσα
εἰς χολὴν βοδῆ καὶ τοῦτο διὰ νὰ μεταβλη-
θῆ βαθμιαίως ἡ φυσικο-χημικὴ συγκροτή-
σις του καὶ καταστῆ ἡ μεταβολὴ αὕτη ὠρι-
σμένη καὶ κληρονομικὴ.

Μετὰ διακοσίας πεντήκοντα καλλιέργειας
διαδοχικὰς, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ διάρκεια
ἦτο δέκα τριῶν ἑτῶν ἐπέτυχον ἕνα βάκιλ-
λον, τὸν Βάκιλλον Β. C. G. (κατὰ συντο-
μίαν τοῦ Βακίλλου τοῦ Calmette καὶ Gué-
rin) ἀνίκανον νὰ προκαλέσῃ ἐν οὐδεμίᾳ
στιγμῇ τὸν χαρακτηριστικὸν βολβὸν τῆς φυ-
ματιώσεως.

Εἰσαχθεὶς πράγματι ὑπὸ τὸ δέρμα, εἰς τὸ
περιτόναιον ἢ τὰς φλέβας ἢ διὰ πεπτικῆς
δοσοῦ εἰς τὰ ζωϊκὰ εἶδη τὰ πλέον εὐαίσθη